

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេម្ពយរយដបបុរាបី

ការព្រមានទំនាយដល់ក្រុងយរោស្ត្រាឡើយ៖
ការពិពណ៌នាជាតិមិត្តភាពអំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃចុងកាល

Jeff Pippenger
2024-03-05

រយៈពេលបុរាណវិទ្យាឆ្នាំនៃការព្រមាន ចាប់ពីឆ្នាំ 63 រហូតដល់ឆ្នាំ 70
ដល់គ្រូបងប្រុសស្រីសម្រាប់ ដល់ហាន
«ដើរឡើងដើរចុះតាមផ្លូវនានានៃក្រុងយរោស្ត្រាឡើយ
បុរាណអំពីរទេនាទាំងឡាយដល់នឹងមកលើទីក្រុងនេះ» នោះ គ្រូបងប្រុសសម្រាប់ជាមុន
ដោយការព្រមានដល់ហានបុរាណដល់ក្រុងយរោស្ត្រាឡើយអស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ
ជាដំបូងក្នុងព្រះរាជកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយបន្ទាប់មកទៀតបីឆ្នាំកន្លះក្នុងកិច្ចបម្រើរបស់ពួកសិស្ស
អត្ថបទមុនៗបានបញ្ជាក់បញ្ជាក់ហើយថា
ការបំផ្លាញក្រុងយរោស្ត្រាឡើយអាចនឹងគ្រូបងប្រុសនាំមកនូវការកាត់បាត់
ឬក្រោយមកទៀតនៃពេលវេលាគ្រប់ដុំចម្រុះផ្សេងៗ
ប៉ុន្តែការអត់ធ្មត់យូររបស់ព្រះមានពន្យារពេលសេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់លើទីក្រុង
និងលើបុរាណដ៏នោះ។

«ហើយលើអ្នកណាដែលដោយដល់ចម្រុះនោះផ្តល់លើ
វានឹងក៏នាំមកនូវឱកាសដ៏ល្អបំផុត»។ មិនយូរប៉ុន្មាន
បុរាណដ៏ដ៏ស្រស់ស្អាតនៃព្រះគ្រីស្ទ នឹងយើងទីក្រុងរបស់ពួកគេ
និងជាតិរបស់ពួកគេគ្រូបងប្រុសបំផ្លាញ។ សិរីល្អរបស់ពួកគេនឹងគ្រូបងប្រុស
ហើយគ្រូបងប្រុសបំបែកបំបែកដូចជាផ្លូវលើមុខខ្មែរ។
ហើយអ្វីទៅដល់ហានបំផ្លាញពួកយូដា? នោះគឺជាចម្រុះដល់
បើពួកគេហានសង់លើវា នោះវានឹងជាសុវត្ថិភាពរបស់ពួកគេ។
នោះគឺជាសេចក្តីសប្បុរសរបស់ព្រះដល់គ្រូបងប្រុសមើលងាយ
សេចក្តីសុចរិតដល់គ្រូបងប្រុសដ៏ស្រស់ ព្រះគុណមេត្តាដល់គ្រូបងប្រុសមើលសុរាជ។
មនុស្សមានតាំងខ្លួនបុរាណនឹងព្រះ
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដល់នឹងហានជាសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគេ
ហានបុរាណយោងសេចក្តីវិនាសរបស់ពួកគេវិញ។
អ្វីៗទាំងអស់ដល់ព្រះមានតាំងសម្រាប់ជីវិត ពួកគេហានយើងថា
វាហានកុលាយជាសម្រាប់សេចក្តីសុខ។ ក្នុងការឆ្លងព្រះគ្រីស្ទរបស់ពួកយូដា
មានការបង្កប់នូវសេចក្តីវិនាសនៃក្រុងយរោស្ត្រាឡើយ។ ឈាមដល់ហានហូរលើកាលវិ
គឺជាទម្រង់ដល់ទម្រង់ពួកគេចុះទៅក្នុងសេចក្តីវិនាស សម្រាប់លោកិយនេះ
និងសម្រាប់លោកិយខាងមុខ។ ដូចនេះដែរ វានឹងកើតឡើងនៃចុងក្រោយដ៏ធំ
នៃពេលដល់ការជំនុំជម្រះនិងផ្តល់មកលើអ្នកដល់បដិសេធព្រះគុណរបស់ព្រះ។
ព្រះគ្រីស្ទ ដល់ជាចម្រុះនៃការជំពាក់របស់ពួកគេ
នោះពេលនោះនឹងលេចមកដល់ពួកគេដូចជាកូនស្រីកម្ពុជា។
សិរីល្អអន្តរៈភក្តីរបស់ទ្រង់ ដល់សម្រាប់មនុស្សសុចរិតជាជីវិត
នឹងកុលាយជាភូមិដ៏ស្រស់ស្អាតសម្រាប់មនុស្សអាក្រក់។
ពីព្រោះសេចក្តីសុខគ្រូបងប្រុសបដិសេធ ព្រះគុណគ្រូបងប្រុសមើលងាយ

មនុស្សមានហឫទ័យនឹងគ្រូវិនាស។

«តាមរយៈឧទាហរណ៍ជាច្រើន និងការព្យាបាលមុតងហើយមុតងទៀត
ព្រះយស្ទើរមានបង្ហាញថា គឺអ្វីនឹងជាលទ្ធផលសម្រាប់ពួកយូដា
ពីការបដិសេធព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ក្នុងពាក្យទាំងនេះ
ទ្រង់កំពុងមានបន្ទូលទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់ នៅគ្រប់សម័យកាល
ដល់បដិសេធមិនទទួលទ្រង់ជាព្រះបុរោសណៈរបស់ខ្លួន។
ការព្យាបាលនីមួយៗសុទ្ធតែសម្រាប់ពួកគេ។ ព្រះវិហារដ៏ល្អឲ្យមានបង្ហាញអំពីសុទ្ធភាព
ក្នុងបុរសដ៏ល្អមិនស្គាល់បង្គាប់ អ្នកចង់ចម្លងការដ៏ក្តៅក្នុងកុលាយ
និងពួកស្ត្រីបាបនិក្ខណ៍លើព្រះពន្លឺដោយការមើលងាយ សុទ្ធតែមានគូសរូបរបស់វា
នៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់មនុស្សហឫទ័យគ្រប់រូប។ លុះត្រាតែគាត់ប្រព្រឹត្ត
វិនាសកម្មដល់រឿងទាំងនោះមានបង្ហាញជាមុន និងកុលាយជាចំណែករបស់គាត់»។
The Desire of Ages, 600.

រយៈពេលបុរាណនៃសតវត្សរ៍នោះមានផ្ទៃបីបន្ទាប់គ្នាដែលក្នុងយូសាឡឹម
គ្រូវាបានបង្ហាញក្រែងនៅពេលការឡើយពីទីកន្លែងនីមួយៗជាពីររយៈពេលសម័យវិគ្គនា
គឺមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួន។
រយៈពេលបុរាណនៃសតវត្សរ៍នោះគឺជាដំណាច់ការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹម
ហើយរយៈពេលបុរាណនៃសតវត្សរ៍នោះគឺជាដំណាច់ការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹម
តំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើមនៃការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹម
ហើយព្រះយស្ទើរតែងតែបង្ហាញចុងបញ្ចប់ដោយដើមកំណើត។
រយៈពេលបុរាណនៃសតវត្សរ៍នោះគឺគ្រូវាបានផ្តើមជាគំរូទុកមុនដោយ “បុរាណគ្រូវា”
ដល់បុរាណនៃសតវត្សរ៍នោះ ដល់គ្រូវាបានបង្ហាញពីរយៈពេលសម័យវិគ្គនា
គឺមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួន។

នៅពេលសម័យទំនើបផ្ទៃបីផ្សេងៗទៀតនៃបុរាណគ្រូវាគឺសាស្ត្ររបស់យូសាឡឹមបុរាណបែបហ្នាគាន
និងរូបបែបសម្បត្តិច្បាប់ ដល់មានជាន់ឈូកក្នុងយូសាឡឹមទាំងដាក់ស្តុកដៃ
និងខាងវិញ្ញាណ ហើយនៅពេលសម័យទំនើបផ្ទៃបីផ្សេងៗទៀតនៃបុរាណគ្រូវាគឺសាស្ត្រទាំងពីរនៃ
រយៈពេលទាំងពីរនៃការព្យាបាល ដល់គ្រូវាបានផ្តល់ដោយបុរសមុនាក់ចាប់ពីឆ្នាំ 63
រហូតដល់ឆ្នាំ 70 ហើយនៅពេលសម័យទំនើបផ្ទៃបីផ្សេងៗទៀតនៃបុរាណគ្រូវាគឺសាស្ត្រដល់គ្រូវា
ានតំណាងដោយរយៈពេលទាំងពីរ ដល់ក្នុងនោះព្រះគ្រីស្ទ និងសិស្សទាំងឡាយ
បានចេញចូលក្នុងយូសាឡឹមអស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ
នោះរយៈពេលពីរដល់ខុសប្លែកពីគ្នានឹងគ្រូវាបានសម្តែងឲ្យយើង
នោះបីជានៅក្នុងចុងចុងក្រោយ “ពេលវេលាមិនមានទៀតឡើយ” ក៏ដោយ។

រយៈពេលចុងក្រោយនៃរយៈពេលទាំងពីរនោះ គឺជាស័ក្តិសម័យនៃមិត្តភាព ដល់សម័យទំនើប
នៃអនុវត្តការបៀតបៀនចុងក្រោយរបស់នាងបុរាណនិងអ្នកស្នាក់នៅក្នុង បន្ទាប់
ពីប្លង់ដ៏ស្នាក់នៅរបស់នាងគ្រូវាបានព្យាយាមនៅក្នុងចុងក្រោយនៃអំណាចដល់នឹងមកដល់ក្នុង
នៃពេលឆាប់ៗនេះ។ ស័ក្តិសម័យនៃមិត្តភាពនេះ
គឺជារយៈពេលទីពីរក្នុងចំណោមរយៈពេលទាំងពីរ
ហើយជារយៈពេលនៃការជំនុំជម្រះដោយអំណាចអនុវត្តរបស់សម័យទំនើប។ រយៈពេលនេះ
គឺគ្រូវាបាននាំមុខដោយការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេរ្តិ៍អ្នកមានជីវិតនៅក្នុងអាដប្រូវី
ទីស៊ីឡាឌីស។

បុរសដែលមាននាសារពុរមានទៅកាន់ក្នុងយូសាឡឹមជាក់ស្តែង
មានស្តាប់ក្នុងពេលឡោមព័ទ្ធជាមន្តស្តី
គាត់មិនមានស្តាប់នូវពេលការបំផ្លាញនោះទេ
ប៉ុន្តែក្នុងអំឡុងពេលឡោមព័ទ្ធដែលមកមុនការបំផ្លាញ ពីព្រោះមិនមានគ្រីស្ទានសូម
ប៊ីតម៉ែនាក់ណាម្នាក់មានស្តាប់នូវក្នុងការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹមឡើយ។

«អស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ
មានបុរសម្នាក់មានបន្តដើរឡើងចុះតាមផ្លូវនានាក្នុងក្នុងយូសាឡឹម
ដោយបុរសអំពីរទេនាទាំងឡាយដែលនឹងមកលើទីក្រុងនោះ។ ទាំងចុងទាំងយប់
គាត់មានសូត្របទទំនួញដ៏ស្រស់ស្រាយនោះថា៖ «សំឡេងមួយពីទិសខាងកើត!
សំឡេងមួយពីទិសខាងលិច! សំឡេងមួយពីខ្យល់ទាំងបួនទិស!
សំឡេងមួយបុរសនឹងក្នុងយូសាឡឹម និងបុរសនឹងព្រះវិហារ!
សំឡេងមួយបុរសនឹងក្នុងកំលោះ និងក្នុងកុម្មុយ!
សំឡេងមួយបុរសនឹងបុរសជនទាំងមូល!»—ibid. អង្គចម្លងកែសម្រួលបានចាប់យុំ
និងវាយដោយពាក់
ប៉ុន្តែមិនមានពាក្យអ្វីអំពីណាមួយចេញពីបុរសម្នាក់របស់គាត់ឡើយ។
ចំពោះការប្រមាថ និងការផ្សើមហាប គាត់មានឆ្ងល់យឺតបត់ប្រែណាោះថា៖ «រទេនា
អើយ រទេនាដល់ក្នុងយូសាឡឹម!» «រទេនា អើយ
រទេនាដល់អ្នកស្នាក់នៅក្នុងទីក្រុងនោះ!»
សំឡេងព្រះមានរបស់គាត់មិនមានបញ្ចប់ឡើយ រហូតដល់គាត់ត្រូវបានសម្លាប់នៅក្នុង
ដីការឡោមព័ទ្ធដែលគាត់មានទាយទុកជាមុននោះ»។ The Great Controversy, 29, 30.

បុរសនោះមានស្តាប់ក្នុងពេលការលោមព័ទ្ធ
ប៉ុន្តែមិនមែននៅក្នុងការបំផ្លាញចុងក្រោយទេ
ហើយការបំផ្លាញចុងក្រោយនោះគឺជាងឲ្យការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាបង
និងគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ។ ដូច្នេះ បុរសនោះគឺជានិមិត្តរូបនៃសារដើម្បីបិទបញ្ចប់
ចេញពីក្នុងយូសាឡឹមនូវពេលវេលាព័ទ្ធជាមន្តស្តី។ នៅពេលនោះ
ពួកគ្រីស្ទានបានរត់ភៀសខ្លួន ហើយក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះដំបូង
បុរសនោះគឺជានិមិត្តរូបនៃក្រុមមួយដែលមិនស្តាប់នៅក្នុងក្នុងយូសាឡឹមទេ
ហើយក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះទីពីរ គាត់គឺជានិមិត្តរូបនៃគ្រីស្ទានចុងក្រោយដែលស្តាប់
របស់ពេលបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាបង។ ក្នុងរយៈពេលដំបូង
គាត់កំពុងសម្គាល់ពួកមួយនៃសេសប្រាំបួនពាន់នាក់ ហើយក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះទីពីរ
គាត់កំណត់ឲ្យហ្វូងមនុស្សយ៉ាងធំដែលស្តាប់ក្នុងអំឡុងរយៈពេលទីពីរ។

សាររបស់បុរសនោះ ត្រូវបានអ្នកបុរសគូស្តីសាស្ត្រកត់ត្រាទុក
ហើយត្រូវបានបង្ហាញដោយសំឡេងប្រាំមួយ។ នៅពេលចុងក្រោយគាត់ត្រូវបានឃុំឃាំង
សារទីប្រាំពីរ និងជាសារចុងក្រោយរបស់គាត់ គឺ «រទេនា, រទេនា» ដល់ក្នុងយូសាឡឹម
និងបុរសជនរបស់វា។ «សំឡេង» ដំបូងដែលត្រូវបានកត់ត្រាទុក គឺជា «សំឡេងពីទិសខាងកើត»
ហើយសារចុងក្រោយរបស់គាត់គឺ «រទេនា»។ ជាក្នុងដំបូងនៃសាររបស់គាត់
និងជាក្នុងចុងក្រោយនៃសាររបស់គាត់
គឺជានិមិត្តរូបព្រះគម្ភីរដែលតំណាងឲ្យសាសនាអ៊ីស្លាម
ដុបិតសាសនាអ៊ីស្លាមគឺជាកូនចៅនៃ «ទិសខាងកើត» ក្នុងព្រះគម្ភីរ
ហើយពួកគេត្រូវបានកំណត់ដោយ «ខ្យល់ពីទិសខាងកើត»។ ការនិយាយពាក្យ «រទេនា»
ពីរដង ក្នុងសារចុងក្រោយរបស់គាត់ ឆ្លុះបញ្ចាំងពីចុងបញ្ចប់នៃហេប៊ីឡូនសម័យទំនើប

នៅពេលស្ថិតចង្វាក់ឡាយនៃនៃដីស្រែកឡើងបីដងថា «អនិច្ចតា, អនិច្ចតា ក្នុងដំជំនោះ»។
ពាក្យក្រិកដដែលគួរឲ្យមានបកប្រែថា «អនិច្ចតា» នៅក្នុងខ្លាំងបីនិរ្តិយៈ ជំពូកទីដប់ប្រាំបី
គួរឲ្យមានបកប្រែថា «វេនេសា» នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំបី ខ្លាំងបី។

ហើយខ្ញុំឮបានមើលឃើញ និងបានឮនូវតាមួយហោះកាត់កណ្តាលមួយ
បុរាណដោយសំឡេងខ្លាំងថា វេនេសា! វេនេសា! វេនេសា! ដល់អ្នកដដែលរស់នៅលើដីនៃដី
ដោយសារសំឡេងគួរឲ្យផ្អែមល្វីងទៀតរបស់វេនេសាទាំងបី ដល់នូវមិនទាន់ផ្តល់នូវឡើយ!
វិរាណៈ 8:13។

ការប្រកាសរបស់បុរសនោះថា «វេនេសា, វេនេសា» តំណាងឲ្យការអនុវត្តបីដងនៃវេនេសាទាំងបី
ពីព្រោះជាកូនវេនេសាទីមួយ ដល់រូបមន្តដូចជាមួយជាកូនវេនេសាទីពីរ «បន្ទាប់ពីបន្ទាប់»
បង្ហាញកំណត់អត្តសញ្ញាណជាកូនវេនេសាទីបី ដូចជាការបញ្ចេញពាក្យថា «អាឡាស់,
អាឡាស់» បីដងដោយស្ថិតចង្វាក់ឡាយនៃនៃដីក្នុងជំពូកដប់ប្រាំបី តំណាងឲ្យវេនេសាទីបី
ដូចដល់គួរឲ្យមានបង្កើតឡើងដោយវេនេសាទីមួយ និងទីពីរ។ ការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃសាររបស់បុរសនោះ
បានក្លាយជាគំនូរតំណាងដល់សាររបស់អ៊ីស្លាមនៃវេនេសាទីបី។

ការបង្ហាញដំបូងនៃសាររបស់គាត់ គឺជាសំឡេងមួយពី «ទិសខាងកើត» ហើយ
«ទិសខាងកើត» គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសាសនាអ៊ីស្លាម
ប៉ុន្តែវាក៏ជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃវេនេសាដែលបិទគ្នា
ដល់ឡើងមកពីទិសខាងកើតផងដែរ។

បន្ទាប់ពីការទាំងនេះ ខ្ញុំឮបានឃើញនូវតាមួយប្លែកនៃវេនេសាទាំងបួននៃនៃដី
កំពុងទប់ខ្យល់ទាំងបួននៃនៃដី ដើម្បីបិទខ្យល់បក់លើដីនៃដី ឬលើសមុទ្រ
ឬលើដីមួយណាមួយឡើយ។
ហើយខ្ញុំឮបានឃើញនូវតាមួយនាក់ទៀតឡើងមកពីទិសខាងកើត
មានតួរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ;
ហើយនូវតាមួយនោះបានសួរកែដោយសំឡេងខ្លាំងទៅកាន់នូវតាមួយ
ដដែលបានទទួលអំណាចឲ្យបំផុសឡើងនៃដី និងសមុទ្រ ថា៖ «កុំបំផុសឡើងនៃដី ឬសមុទ្រ
ឬដើមឈើទាំងឡាយឡើយ
ដរាបណាយើងបានបោះតុល្លវិច្ឆ័យសន្តិសុខអ្នកបម្រើរបស់ព្រះនយោបាយសិន»។
ហើយខ្ញុំឮបានឮចំនួននៃអ្នកដដែលបានបោះតុល្លវិច្ឆ័យនោះ
គឺមានមួយសន្លឹកសៀវភៅបួនពាន់នាក់ ពីគ្រប់ក្រុលសម្បជំនួញក្នុងចំណោមអ្នកវិរាណៈ
៧:១-៤។

នៅក្នុងដំណើររឿងអំពីអលើយ៉ានៅលើកូនកើតម្តង
កាលដល់លោកសម្បជំនួញទៅសមុទ្រ ហើយឃើញពាក្យ
នោះលោកកំពុងសម្បជំនួញទៅទិសខាងលិច
ដុំបិតកូនកើតម្តងលើស្មៅចិត្តនៅជិតសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ។

ហើយកាលដល់លើកទីប្រាំពីរ នោះគាត់បាននិយាយថា មើល
មានពាក្យតូចមួយកំពុងកើតឡើងពីសមុទ្រ ដូចជាហត្ថដៃនៃសុស្តា។
ហើយលោកមានបុរសសន្តិថា ចូរឡើងទៅ ទូលប្រាប់អាហាបថា
«ចូររៀបចំវេនេសាព្រះអង្គ ហើយចុះទៅចុះ ក្នុងក្រុលរៀងនឹងរាងព្រះអង្គ»។ ១
ពង្សាវតារក្រសួង 18:44

អលើយ៉ានឹងគួរឲ្យមានឈរមុខទៅទិសខាងលិច គឺក្នុងទិសដទៃនៃមុខមេឡើងវិញ។
នោះក្នុង លូកា ជំពូកទី៥បំពេញ
ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលអំពីសាររបស់ទ្រង់ថាជាសារនៃការបំបែក។

តើអ្នករាល់គ្នាសូមមានចិត្ត ឧត្តមប្រាជ្ញា ដើម្បីបំភ្លឺចិត្តស្តីពីសុខសាន្តភាពក្នុងនៃជីវិត
ឧត្តមប្រាជ្ញាអ្នករាល់គ្នាថា ទេ គឺមិនមែនទេ ប៉ុន្តែគឺជាការបង្កើតកេរ្តិ៍ឈ្មោះ
ដូចជាបំបែកតាំងពីពេលនេះទៅ
នឹងមានមនុស្សសប្បុរសឆ្លើយតបនឹងចិត្តគ្នា គឺបីទាន់នឹងពីរ
ហើយពីរទាន់នឹងបី។ ឪពុកនឹងបង្កើតទាន់នឹងកូនបុរស ហើយកូនបុរសទាន់នឹងឪពុក
មុតាយទាន់នឹងកូនស្រី ហើយកូនស្រីទាន់នឹងមុតាយ មុតាយកុមារទាន់នឹងកូនបុរសស្រី
ហើយកូនបុរសស្រីទាន់នឹងមុតាយកុមារ។
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់បណ្តាជនថា
កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញពាក្យមួយឡើងពីទិសខាងលិច
ភ្លាមនោះអ្នករាល់គ្នានិយាយថា ភ្លាមៗកំពុងមក
ហើយក៏កើតមានដូចនោះមែន។
ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញខ្យល់ខាងត្បូងបក់មក អ្នករាល់គ្នានិយាយថា
នឹងមានកម្មនៅ ហើយក៏កើតមានដូចនោះមែន។ ឪពុកមនុស្សមានពុកអើយ
អ្នករាល់គ្នាចង់ដឹងនិយាយសភាពមួយ និងផែនដី
ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងនិយាយសម័យនេះ? លូកា 12:51-56។

សាររបស់ទូតទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹម មានហត្ថលេខារបស់ អាល់ហ្សា និង អូមហេតា
ពីព្រោះការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់ កំណត់អត្តសញ្ញាណអ៊ីស្លាមនៃទេវាទីបី
ហើយជាមួយនឹងសំឡេងពី "ទិសខាងកើត"
វាក៏កំណត់អត្តសញ្ញាណសាររបស់អ៊ីស្លាមថាជាសារនៃការបោះត្រាផងដែរ។ "សំឡេងទីពីរ" ពី
"ទិសខាងលិច" កំណត់អត្តសញ្ញាណភ្លាមៗចុងក្រោយ ដល់ជាភ្លាមៗចុងបញ្ចប់
ហើយពុំយកវិទ្យាទាំងអស់កំពុងចូលដៃអំពីចុងចុងក្រោយ។ សារពី "ទិសខាងលិច"
ជានិមិត្តរូបនៃសារភ្លាមៗចុងក្រោយ ដល់បង្កើតអ្នកចម្លងបង្កើតពីរបុរាណ
បុរាណមួយមិនអាចស្គាល់សារភ្លាមៗចុងក្រោយបានទេ ព្រោះពួកគេ
"មិនយល់សម័យកាលនេះ"។

ធាតុបន្ទាប់នៃសាររបស់ទូតគឺជាសំឡេងនៃ «ខ្យល់ទាំងបួន» ដល់ជាទាំងសារនៃការបោះត្រា
និងសារនៃការចាប់ផ្តើមរបស់សាសនាអ៊ីស្លាម ដូចដល់ស្រូវបានកំណត់ដោយទេវាទីបី។
ធាតុបន្ទាប់គឺបុរាណនិងក្រុងយេរូសាឡឹម និងព្រះវិហារ
ដោយហេតុនេះកំណត់អត្តសញ្ញាណសាររបស់ហោរាទាំងអស់
ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណមនុស្សមួយក្រុមដល់កំពុងគួរឲ្យមានលេចចេញ
ពីព្រោះពួកគេបានដាក់មូលដ្ឋាននៃការទាមទារសេចក្តីសង្ឃឹមគ្នាទៅវិញទៅមករបស់ខ្លួន
មិនមែនក្នុងព្រះគ្រីស្ទទេ ប៉ុន្តែក្នុងព្រះវិហារ
និងក្នុងមរតករបស់ខ្លួនក្នុងនាមជាសក្តានុពលនៃព្រះបាទដូដូស៊ីស។
ពួកគេគឺជាអ្នកទាំងឡាយនៃទូទាំងបុរាណគឺជាសក្តានុពលបរិសុទ្ធ
ដល់ស្រូវបានកំណត់ថាកំពុងបុរាណថា «ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ពចាស់ ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ពចាស់
គឺយើងនេះហើយ»។ សារបុរាណនិងក្រុងយេរូសាឡឹម និងព្រះវិហារ គឺជាសារឡើងវិញ។

«មិនចាំបាច់អស្ចារ្យចិត្តឡើយដល់ក្រុមជំនុំមិនស្រូវបានផ្តើមយូរស័កដោយអំណាច
នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ មនុស្សសប្បុរស

និងមនុស្សស្រីកំពុងដាក់ការបង្កើនដល់ព្រះគ្រីស្ទមានបុរាណចំណេះ។ សច្ចក្នុងកំហឹង
និងសច្ចក្នុងលោកលន់កំពុងទទួលជ័យជម្នះ។
ព្រះវិហារនៃព្រលឹងពង្សនៃដោយអំពើអាក្រក់។
គុមានកន្លងសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ។
មនុស្សដើរតាមផ្លូវអាក្រក់រៀបចំរបស់ខ្លួន។
ពួកគេមិនព្រមស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គគង្វេរឡើយ។
ពួកគេប្រគល់ខ្លួនឯងទៅក្នុងដៃរបស់ខ្លួន ដោយបដិសេធការកែប្រែ
និងការព្រមាន រហូតដល់ជើងចង្កៀងត្រូវបានផ្តល់ចេញពីទីកន្លែងរបស់វា
ហើយការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណត្រូវបានប្រកបដោយគំនិតរបស់មនុស្ស។
ទោះបីខ្មែរខាតក្នុងការបម្រើក៏ដោយ ពួកគេនៅតែផ្ទុយខ្លួនឯងសុចរិត
ដោយនិយាយថា “ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់
គឺយើងនេះហើយ”។ ពួកគេដាក់ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំណេះ
ដើម្បីបដិសេធពិន័យនៃការស្រមៃស្រមៃរបស់ខ្លួនឯង»។ Review and Herald, April 8,
1902.

បន្ទាប់មក អ្នកនាំសារមានលក្ខណៈសំខាន់នៃសារព្រះមានរបស់ខ្លួនឡើង
ប្រឆាំងនឹងកូនកំលោះ និងកូនក្រមុំ ទុកជានិមិត្តសញ្ញានៃវិធីសាស្ត្រ
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់» ពីព្រោះ បន្ទាត់ព្យាករណ៍នៃគ្រូបង្ហាត់
នឹងដូចគ្នាបេះបិទនឹងបន្ទាត់ព្យាករណ៍នៃសម័យណូអេដៃ
គឺនៅពេលដែលពួកគេកំពុងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍
នៅពេលដែលនោះដល់ទឹកជំនន់នៃសច្ចក្នុងវិសាសហិរណៈ
ហើយបន្តដល់ចលនាចរន្ត និងផែនការខាងលើក៏យំរបស់ពួកគេ។

ព្រះគម្ពីរបុរាណថា នៅថ្ងៃចុងក្រោយ
មនុស្សនឹងត្រូវបានជាប់រល់ក្នុងការប្រកបការណ៍លោកីយ៍ ការសប្បាយរីករាយ
និងការស្រវឹងរកទុក្ខពុយសម្បត្តិ។
ពួកគេនឹងខ្ញាក់ចំពោះសច្ចក្នុងពិតអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា
«ដូចជានៅក្នុងសម័យនៃលោកណូអេ
ការយាងមករបស់បុត្រមនុស្សក៏នឹងដូចនោះដែរ។ ដូចជា
ដូចជានៅថ្ងៃទាំងឡាយមុនទឹកជំនន់ ពួកគេហោសបរិភោគ និងផឹក រៀបការ
និងឲ្យកូនរៀបការ រហូតដល់ថ្ងៃដែលលោកណូអេច្នេនទៅក្នុងទូកធំ
ហើយមិនមានដឹងឡើយ ទាល់តែទឹកជំនន់មកដល់
ហើយមានបោះបង់ក្នុងពួកគេទាំងអស់ទៅ ដូចនោះដែរ
ការយាងមករបស់បុត្រមនុស្សក៏នឹងដូចនោះដែរ»។ ម៉ាថាយ 24:37-39។

«ដូចនេះដែរ នៅសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ។
មនុស្សកំពុងប្រញាប់ប្រញាល់ក្នុងការតាមប្រមាញ់រកកម្មវិ
និងការបំពេញចិត្តខ្លួនឯង ដូចជាមិនមានព្រះ មិនមានសុចរិត
ហើយក៏មិនមានជីវិតក្រោយនេះដែរ។ នៅសម័យលោកណូអេ
ការព្រមានអំពីទឹកជំនន់ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ
ដើម្បីបដិសេធមនុស្សភ្ញាក់ផ្អើលពីអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ
ហើយហៅពួកគេឲ្យប្រតិបត្តិ។ ដូចនេះ សារអំពីការយាងមកឆាប់ៗរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក៏ត្រូវ
បានបំណងទុកដើម្បីបង្ហាញមនុស្សឲ្យភ្ញាក់ពីការលង់លក់របស់ពួកគេក្នុងរឿងល
ោកីយ៍។ វាមានបំណងផ្សព្វផ្សាយពួកគេភ្ញាក់ដឹងអំពីសច្ចក្នុងពិតអស់កល្បជានិច្ច
ដើម្បីឲ្យពួកគេយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការអញ្ជើញមកកាន់តុរបស់ព្រះអម្ចាស់»។

“ការអញ្ជូនដំណឹងល្អ
ត្រូវប្រកាសទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល—’ដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ និងវង្សសត្រកូល
និងភាសា និងប្រជាជនទាំងអស់’។ វិវរណៈ 14:6។ សារពុំមាន
និងសច្ចក្រឹត្យតែតាមចុងក្រោយនេះ ត្រូវបំភ្លឺផែនដីទាំងមូលដោយសិរីរុងរឿងរបស់វា។
វាត្រូវទៅដល់មនុស្សគ្រប់ថ្នាក់ ទាំងអនុកម្មាន និងអនុកក្រ ទាំងអនុកខ្ពស់
និងអនុកទាប។ ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា ‘ចូរចេញទៅតាមផ្លូវធំៗ
និងតាមរបងសួនច្បារ ហើយបង្គំឲ្យពួកគេចូលមក
ដើម្បីឲ្យផ្សះផ្សាជាមួយខ្ញុំ’” Christ’s Object Lessons, 228.

ជាតិចុងក្រោយនៃសច្ចក្រឹត្យពុំមាន ត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់នៅក្នុងអត្ថបទមុន។
សារដ៏ល្អត្រូវបានកំណត់ថាជាសំឡេងប្រឆាំងនឹង «ប្រជាជនទាំងអស់»
គឺជាដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច
ដល់បញ្ជាក់អំពីសច្ចក្រឹត្យចាំបាច់នៃការបំពេញតាមតម្រូវការរបស់ដំណឹងល្អ
ដើម្បីឲ្យបានសង្កត់ធ្ងន់។ តម្រូវការដំបូងនៃដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច
គឺត្រូវកាត់ខ្ពស់ពីព្រះ ហើយសច្ចក្រឹត្យកាត់ខ្ពស់នោះ
មានមូលដ្ឋានលើសច្ចក្រឹត្យពិតថា គឺអំពើហឺហឺរបស់យើងដែលបានដាក់ព្រះគ្រីស្ទ
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ នៅលើឈើឆ្នាំង។

គ្រប់ជាតិទាំងអស់នៃអនុកនាំសារទៅកាន់ក្នុងយូសាឡឹម
ក្នុងអំឡុងពេលបុរាណវិទ្យានៃកិច្ចចម្រើនរបស់គាត់
បានកំណត់ឲ្យដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច ដល់ដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ចនោះឯង ដល់ត្រូវបាន
ប្រកាសក្នុងរយៈពេលបុរាណវិទ្យានៃព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ជាក់សច្ចក្រឹត្យជាមួយមនុស្ស
សជាតិរំលឹក ចាប់ពីឆ្នាំ 27 ដល់ឆ្នាំ 34។ វាគឺជាដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ចដល់ត្រូវបានប្រ
កាសនៅក្នុងរយៈពេលពីរចុងក្រោយនៃគ្រាចុងបញ្ចប់ផងដែរ
ហើយវាជាកំណត់ទាក់ទងនឹងសារនៃក្បួនច្បាប់ចុងក្រោយ
ដោយជាសារអំពីសុលាមនវិទ្យានិយម។
វាបង្ហាញអំពីការបោះត្រារបស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់
ការបំបែកស្រូវសាលីចេញពីស្រែដ៏អាក្រក់ សុទ្ធតែភាពឡ្បាញស្រស់ស្រាយដ៏អាក្រក់
និងការអនុវត្តទំនាយបីជាន់ជានិមិត្តរូបនៃវិធីសាស្ត្ររបស់ក្បួនច្បាប់ចុងក្រោយ ដល់គឺជា
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់»។

សារនៃរយៈពេលបុរាណវិទ្យានៃនៅក្នុងបុរាណវិទ្យាសត្វនោះ
ត្រូវបានដាក់តាំងជាសាសន៍ទំនាយនៅក្នុង «ថ្មនៃការសងសឹក»
ដល់ជាជនក្រមួយនៃការលើកឡើងជាលើកដំបូងបំផុតអំពីសារ
និងកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយសារ និងកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គ
ត្រូវបានផ្ទេរឡើងមុតងទៀតនៅថ្មចុងក្រោយ
ដោយមនុស្សមួយរយស័កប្រាក់ប្រាក់។ បន្ទាប់មក
ពួកគេនឹងកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណសាររបស់ពួកគេនៅក្នុងបរិបទសាសន៍ទំនាយនៃ
«ថ្មនៃការសងសឹករបស់ព្រះ»។ មានគំរូព្រះគម្ពីរពីរបុរាណវិទ្យាអំពី «ការសងសឹក» របស់ព្រះ
ដល់ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
គឺការសងសឹករបស់ព្រះលើសត្វរបស់ព្រះអង្គ
ហើយក៏ជាការសងសឹករបស់ព្រះលើខ្មាំងសត្វរបស់ព្រះអង្គផងដែរ។

បង្កហេតុអំពីការសងសឹករបស់ព្រះលើបុរាណជាជនរបស់ទ្រង់ដដែលប្រហែល
ហើយការសងសឹកនេះមានទាំងការដាស់ឈ្មួញព្រះវិហារ និងពលបរិវារ ទាំងតាមន័យពិត
និងតាមន័យវិញ្ញាណ។ នៅក្នុងនិមិត្តសញ្ញានៃការដាស់ឈ្មួញព្រះវិហារ និងពលបរិវារ
ក៏មានការតំណាងនិមិត្តសញ្ញានៃការសងសឹករបស់ព្រះលើសត្វរបស់ទ្រង់ផងដែរ។
នៅក្នុងថ្មបោះចោល ការសងសឹករបស់ព្រះទ័ពនឹងបុរាណជាជនរបស់ទ្រង់
ស្ទើរតែដូចជា ជាការខុសគ្នាពី Adventism ឡើយ។
នៅពេលឆាប់មកដល់និច្ចប្រជុំនៃអារិក្ស។ នៅសញ្ញាសម្គាល់តាមផ្លូវនេះ
ការសងសឹករបស់ទ្រង់លើហិរញ្ញវត្ថុនៃសម័យទំនើបក៏ចាប់ផ្តើមផងដែរ។

រយៈពេលទីមួយមានចាប់ផ្តើម
នៅពេលដែលការបោះតុល្យើមនុស្សមួយសន្លឹកស្រីបង្កើនពាន់នាក់
មានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ នៅក្នុង waymark នោះហើយ
ដែល «សញ្ញា» ដែលព្រះគ្រីស្ទមានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុង លូកា 21 ត្រូវបានដាក់ឡើង។
យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«គឺឡូវនេះ បងប្អូនអើយ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យឲ្យយើងកាន់ទីតាំងរបស់យើងជាមួយនឹងបុរសដដែលកាន់ចុងក្បែងគោម;
យើងចង់កាន់ទីតាំងរបស់យើងនៅកន្លែងដែលមានពន្លឺ
ហើយនៅកន្លែងដែលព្រះមានបុរាណឲ្យគ្រប់នូវឡងាយៗដោយច្បាស់លាស់។
យើងចង់ឲ្យគ្រប់នូវឡងាយៗដោយច្បាស់លាស់។
យើងមានសុចិត្តនៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់
ហើយយើងមានសុចិត្តនៅក្នុងការសង្ស័យ ហើយពួកជំនុំក៏ជិតនឹងស្លាប់ហើយ។
ប៉ុន្តែគឺឡូវនេះ នៅទីនេះយើងអានឃើញថា: “ហើយបន្ទាប់ពីការទាំងនេះ
ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌ មានអំណាចយ៉ាងធំ;
ហើយផែនដីក៏បានភ្លឺឡើងដោយសារសិរីល្អរបស់គាត់។
ហើយគាត់បានសួរកេរ្តិ៍ឡើងយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ដោយសំឡេងដ៏មាំមួនថា
ហើយនឹងដ៏ធំបានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ
ហើយបានក្រោយទៅជាទីលំនៅរបស់អារក្ស
និងជាទីឃុំយ៉ាងនវិញព្រាហ្មណ៍អាក្រក់គ្រប់យ៉ាង និងជាទីរងនៃសេចក្តីសុឆន្ទៈមិនសុភាគ
និងគ្រឿងស្នេហាបំប្លែងគ្រប់ប្រភេទ” វិវរណៈ 18:1, 21»

«ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ តើយើងនឹងដឹងអ្វីមួយអំពីសារនោះឬទេ? ឬសិនបើយើងមិនស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដដែលអាចស្គាល់អ្វីមួយនៃព្រះលើស្ថានសួគ៌នៅពេលវាមកដល់យើង?»

ហើយយើងក៏នឹងទទួលបានការបោះកបញ្ចេញនូវចម្លើយដ៏តបផុតភ្នែកម្យ៉ាង

នៅពេលវាមកដល់យើងពីនរណាម្នាក់ដែលយល់ស្របជាមួយយើង

ទោះបីយើងមិនមានសូម្បីតែស្មោះត្រង់ក៏ដោយ

ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមានប្រាសាទដ៏ស្រស់ស្អាត។ ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា

‘ខ្ញុំមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះបិតាបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនទទួលខ្ញុំទេ’

[សូមមើល យ៉ូហាន 5:43]។ ឥឡូវនេះ

នេះហើយជាកិច្ចការដែលបានកំពុងប្រព្រឹត្តទៅនេះ

ចាប់តាំងពីកិច្ចប្រជុំនេះមិនអាចល្អិតស្អាត។

ពីព្រោះព្រះមានផ្សព្វផ្សាយក្នុងព្រះនាមរបស់ខ្លួន

ដែលមិនស្របតាមគំនិតរបស់អ្នក ដូច្នេះ [អ្នកសន្មតដូច្នេះ]

វាមិនអាចជាសារមកពីព្រះបានឡើយ»។ Sermons and Talks, volume 1, 142.